

Çanakkale Geçilmez- Çanakkale Destanı Şiiri | Aşık Kevseri

Bir millet dirilmişti, tek parola vatandı
Masmavi olan deniz, al kanlara boyandı
Etten kale ördüler hepsi taze civandı
Muharebe meydanı, sanki döndü mahşere
Çanakkale geçilmez, koştuk büyük zafere

Topraklar dile gelse, ah konuşsa şu taşlar
Nidalarda tekbirler, gökte ağladı kuşlar
Kol bacaklar kopmuştu, yerde vücutsuz başlar
Şehadete ermişti, kan dolmuştu miğfere
Çanakkale geçilmez, koştuk büyük zafere

İman gücü göğsünde, koca Seyit Onbaşı
Sürdü ağır gülleyi, düşmanın bitti işi
Muzaffer ordumuz, onurla dikti başını
İnanmış cengaverler, indi yattı sipere
Çanakkale geçilmez, koştuk büyük zafere

Nusrat mayın gemisi, mayın döşedi vurdu
Yedi düvel saldırdı, lakin pes etti durdu
İngilizler şaşkındı, şahlandı bizim ordu
Çünkü büyük bir görev, verilmişti nefere
Çanakkale geçilmez, koştuk büyük zafere

Anafartalar yandı, artık kalmadı mecal
Akan şehit kanına, göklerde indi hilal
Atam emir vermişti, ya ölüm ya istiklal
İki yüz elli üç bin şehit, girdi makbere
Çanakkale geçilmez, koştuk büyük zafere

Artık şanlı ordumuz, başarıyı tatmıştı
Düşmanın gemileri, birer birer batmıştı
Anzaklar çaresizdi, Fransızlar bitmişti
Mehmetçiğimin ünü, ulaştı bin bir yere
Çanakkale geçilmez koştuk büyük zafere

Kevseri der: kurtardı, yardım eyledi Allah
Şefaata kani lütuf, eylesin Resulullah
Artık zafer bizimdi, şükür elhamdulillah
Bir tarih yazılmıştı, tek tek geçti deftere
Çanakkale geçilmez, koştuk büyük zafere

Âşık Kevseri